

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story מקרא-key:	מימרא-statement ◊ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
--	---

שבת-כל הכלים		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	
בין קשור בין שאינו קשור, והוא שמתוקן.	רבי אבא אמר רב כהנא:										◊ !	קבו.
וליאמר בין תלוי ובין שאינו תלוי והוא שקשור	אמר ליה רבי ירמיה:										◊ ז	קבו.
כמהלוקת כאן כך מהלוקת בנגר הנגר.	דאמר רבה בר בר חנה אמר רבי יוחנן:										◊ ז	קבו.
נגר הנגר - נועלין בו במקדש אבל לא במדינה, והמונח - כאן וכאן אסור.	דתני: [ת"ק]										◊ ז	קבו.
אומר: המונח - במקדש והנגר - במדינה.	רבי יהודה:										◊ ז	קבו.
איזהו נגר הנגר שנועלין בו במקדש אבל לא במדינה - כל שקשור ותלוי וראשו מגיע לארץ.	ותניא: [ת"ק]										◊ ז	קבו.
זה - אף במדינה מותר, אלא איזהו שבמדינה אסור - כל שאינו לא קשור ולא תלוי, ושומטו ומניחו בקרן זוית.	רבי יהודה:										◊ ז	קבו.
מאן תנא נגר הנגר - רבי אליעזר היא	ואמר רבי יהושע בר אבא משמיה דעולא:										◊ ז	קבו.
אנא דאמרי - כי האי תנא	אמר ליה: [רבי אבא]										◊ !	קבו.
קנה שהתקינו בעל הבית להיות פותח ונועל בו, בזמן שקשור ותלוי בפתח - פותח ונועל בו, אין קשור ותלוי - אין פותח ונועל בו.	דתניא: [ת"ק]										◊ !	קבו.
מתוקן, אף על פי שאינו קשור.	רבן שמעון בן גמליאל:										◊ !	קבו.
הלכה כרבן שמעון בן גמליאל.	רב יהודה בר שילת אמר רב אסי אמר רבי יוחנן:										◊	קבו.
ומי אמר רבי יוחנן הכי?											◊ ז	קבו.
כל כסויי הכלים שיש להם בית אחיזה - ניטלין בשבת.	והתנן:										◊ ז	קבו.
והוא שיש תורת כלי עליהן	ואמר רב יהודה בר שילא אמר רב אסי אמר רבי יוחנן:										◊ ז	קבו:
וכי תימא: הכא נמי דאיכא תורת כלי עליו.											◊ !	קבו:
ומי בעי רבן שמעון בן גמליאל תורת כלי עליו?											◊ ז	קבו:
חירות של דקל שגדרן לשם עצים ונמלך עליהן לישיבה - צריך לקשר	והתניא: [ת"ק]										◊ ז	קבו:
אין צריך לקשר.	רבן שמעון בן גמליאל:										◊ ז	קבו:
רבי יוחנן סבירא ליה כוותיה בחדא, ופליגי עליה בחדא.											◊ !	קבו:
הלכה כרבי אליעזר.	דרש רבי יצחק נפחא אפתחא דריש גלותא:										◊	קבו:
ומדבריהם למדנו שפוקקין ומודדין וקושרין בשבת	מתיב רב עמרם:										◊ ז	קבו:
מאי דעתך - משום דקתני סתמא, נגר הנגר נמי סתמא היא ואפילו הכי - מעשה רב.	אמר ליה אביי:										◊ !	קבו:
כיסוי הכלים שיש להם בית אחיזה - ניטלין בשבת.	[ת"ק]										◊	קבו:
במה דברים אמורים - בכיסוי קרקעות, אבל בכיסוי הכלים - בין כך ובין כך ניטלין בשבת.	רבי יוסי:										◊	קבו:
והוא שיש תורת כלי עליהן.	רב יהודה בר שילא אמר רבי אסי אמר רבי יוחנן:										◊	קבו:
דכולי עלמא, כסוי קרקעות יש להן בית אחיזה - אין, אי לא - לא. כסוי הכלים, אף על גב דאין להם בית אחיזה, כי פליגי - בכלים דחברינהו בארעא											◊	קבו:
גזרינן	מר סבר: [ת"ק]										◊	קבו:
לא גזרינן.	ומר סבר: [רבי יוסי]										◊	קבו:

כי פליגי - בכיסוי תנור	לישנא אחרינא:										◊	קכו:
מדמי ליה לכיסוי קרקע	מר:[ת'ק]										◊	קכו:
מדמי ליה לכיסוי כלים.	ומר:[רבי יוסי]										◊	קכו:
הדרן עלך כל הכלים											◊	

שבת-מפנין		Talmud Navigator															
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב	יג	יד		
מפנין אפילו ארבע וחמש קופות של תבן ושל תבואה מפני האורחים, ומפני בטול בית המדרש, אבל לא את האוצר.															■	מ	קבו:
מפנין תרומה טהורה, ודמאי, ומעשר ראשון שניטלה תרומתו, ומעשר שני והקדש שנפדו, והתורמוס היבש - מפני שהוא מאכל לעזים.															■		קבו:
אבל לא את הטבל, ולא את מעשר ראשון שלא נטלה תרומתו, ולא את מעשר שני והקדש שלא נפדו, ולא את הלוף ולא את החרדל.	[ת"ק]														■		קבו:
מתיר בלוף מפני שהוא מאכל עורבין.	רבן שמעון בן גמליאל:														■		קבו:
חבילי קש וחבילי עצים וחבילי זרדים, אם התקינן למאכל בהמה - מטלטלין אותן, ואם לאו - אין מטלטלין אותן.															■		קבו:
השתא חמש מפנין, ארבע מיבעיא?															⚡	ג	קבו:
ארבע מחמש וחמש מאוצר גדול. ומאי אבל לא את האוצר - שלא יתחיל באוצר תחלה. ומני - רבי יהודה היא, דאית ליה מוקצה.	רב חסדא:														◆ ! ◇		קבו:
ארבע וחמש, כדאמרי אינשי ואי בעי - אפילו טובא נמי מפנין. ומאי אבל לא את האוצר - שלא יגמור כולו דילמא אתי לאשוויי גומות, אבל אתחולי מתחיל. ומני - רבי שמעון היא, דלית ליה מוקצה.	שמואל:														◆ ! ◇		קבו: